

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2357/2021

02.12.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Миодраг Рајковић адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Милутин Ракић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1643/20 од 10.12.2020. године, у седници већа одржаној 02.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1643/20 од 10.12.2020. године, става првог изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1643/20 од 10.12.2020. године, става првог изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брису, Судска јединица у Александровцу I-II 105/2020 (П 250/17) од 25.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца према туженом да се утврди да је ништав - нема правне важности уговор о доживотном издржавању 1 РЗ 1604/12 од 30.10.2012. године, закључен између ДД из ..., као примаоца издржавања на једној страни и туженог као даваоца издржавања на другој страни, те да не производи правно дејство јер давалац издржавања није испуњавао обавезе из уговора, па да се утврди да заоставштину пок. ДД сачињавају непокретности ближе описане у наведеном ставу изреке што би тужени био дужан да призна и трпи и да се обавезе да преда 1/3 наведених парцела и објеката испражњених од свих лица и ствари путем физичке или цивилне деобе. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца према туженом и утврђено да заоставштину ДД бив. из ... чине покретне ствари ближе описане у наведеном ставу изреке, па је обавезан тужени да тужиоцима преда 1/3 ових ствари путем физичке или цивилне деобе. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 99.733,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1643/20 од 10.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Брису, Судске јединице у Александровцу I II 105/2020 од 25.02.2020.

године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке и у укинутом делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне другостепене пресуде, става првог изреке, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...87/18), ради потребе усаглашавања судске праксе.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужилаца као о изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Предмет тужбеног захтева у овом спору је утврђење ништавости уговора о доживотном издржавању због неизвршавања уговорних обавеза даваоца издржавања, а тужбени захтев је одбијен са образложењем да се из тог разлога не може тражити утврђење ништавости уговора према одредбама Закона о наслеђивању, нити су испуњени услови за ништавост према члану 103. ЗОО, већ то може бити само разлог за раскид уговора на основу члана 201. Закона о наслеђивању. Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у побијаном делу у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда са истим или сличним чињеничним и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора а уз ревизију нису приложене правноснажне судске одлуке, којима је на другачији начин одлучено у истој или сличној чињенично-правној ситуацији, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначавањем судске праксе.

Ревизија нема образложење, а наводом да су изреке нижестепених судова нејасне, неразумљиве и противречне указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП која не може бити разлог за ревизију предвиђену чланом 404. тог закона.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости (раскида) уговора о доживотном издржавању поднета је 01.12.2014. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 99.000,00 динара.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић